

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2015)0457

Wprowadzenie przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2015 r. z zaleceniami dla Komisji dotyczącymi wprowadzenia przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii (2015/2010(INL))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając projekt sprawozdania komisji specjalnej ds. interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach (specjalna komisja specjalna TAXE 1) (2015/2066(INI)),
- uwzględniając ostateczne sprawozdanie z projektu Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) i G-20 dotyczącego erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) opublikowane w dniu 5 października 2015 r.,
- uwzględniając art. 46 i 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0349/2015),

Najważniejsze ustalenia w aferze LuxLeaks

- A. mając na uwadze, że Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych (ICIJ) badające sprawę interpretacji prawa podatkowego i innych szkodliwych praktyk stosowanych w Luksemburgu (LuxLeaks) ujawniło w listopadzie 2014 r., że ok. 340 korporacji wielonarodowych zawarło tajne porozumienia z Luksemburgiem, które umożliwiły wielu z nich obniżenie do minimum ogólnych obciążeń podatkowych na niekorzyść ogółu obywateli Unii przy znikomej lub zerowej działalności gospodarczej w Luksemburgu;
- B. mając na uwadze, że według ujawnionych informacji w latach 2002–2010 kilku doradców podatkowych świadomie i celowo pomogło korporacjom wielonarodowym uzyskać w Luksemburgu co najmniej 548 interpretacji prawa podatkowego; mając na uwadze, że te tajne porozumienia charakteryzują się złożonymi strukturami

finansowymi służącymi uzyskaniu znacznych ulg podatkowych;

- C. mając na uwadze, że dzięki tym interpretacjom prawa podatkowego wiele przedsiębiorstw korzystało z efektywnych stawek podatkowych wynoszących poniżej 1% dla zysków przenoszonych do Luksemburga; mając na uwadze, że niektóre korporacje wielonarodowe nie płacą uczciwie swojej części należnych podatków, mimo że korzystają z różnych publicznych dóbr i usług w miejscu prowadzenia działalności; mając na uwadze, że niemal zerowe efektywne stawki podatkowe dla zysków osiągniętych przez niektóre korporacje wielonarodowe mogą być szkodliwe dla Unii i innych gospodarek;
- D. mając na uwadze, że w wielu przypadkach luksemburskie jednostki zależne obracające w ramach swojej działalności setkami milionów euro są obecne w Luksemburgu w znikomym stopniu i prowadzą tam bardzo ograniczoną działalność gospodarczą, przy czym pod niektórymi adresami jest zarejestrowanych ponad 1600 firm;
- E. mając na uwadze, że dochodzenie przeprowadzone przez komisję specjalną TAXE 1 wykazało, iż praktyka interpretacji prawa podatkowego nie jest stosowana wyłącznie w Luksemburgu, lecz jest rozpowszechniona w całej Unii; mając na uwadze, że może ona być stosowana legalnie w celu zagwarantowania firmom niezbędnej pewności prawa i zredukowania ryzyka finansowego dla uczciwych przedsiębiorstw, ale też stwarza możliwości nadużyć oraz unikania opodatkowania i może, zapewniając pewność prawa jedynie wybranym podmiotom, stwarzać pewną nierówność między przedsiębiorstwami, które uzyskały interpretacje, a przedsiębiorstwami, które ich nie stosują;
- F. mając na uwadze opublikowane w dniu 12 lutego 2013 r. sprawozdanie OECD pt. „Addressing Base Erosion and Profit Shifting” [Rozwiązanie kwestii erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków], w którym zaproponowano nowe międzynarodowe standardy przeciwdziałania erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków (BEPS);
- G. mając na uwadze komunikat wydany po spotkaniu ministrów finansów i prezesów banków centralnych na szczycie G-20, który odbył się w dniu 5 października 2015 r.;
- H. mając na uwadze, że poza godnymi pochwałą wyjątkami krajowi przywódcy polityczni nie podejmowali wystarczających działań w celu rozwiązania problemu unikania opodatkowania w obszarze opodatkowania osób prawnych;
- I. mając na uwadze, że Unia Europejska poczyniła znaczne postępy w kierunku integracji gospodarczej, czego przykładem jest unia gospodarcza i walutowa oraz unia bankowa, oraz że koordynacja polityki podatkowej na szczeblu unijnym w granicach określonych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jest niezbędną częścią procesu integracji;

Opodatkowanie Osób Prawnych A Agresywne Planowanie Podatkowe

- J. mając na uwadze, że dochody z podatku od osób prawnych dla 28 państw

członkowskich UE wyniosły w 2012 r. średnio 2,6% PKB¹;

- K. mając na uwadze, że w kontekście niedoboru inwestycji i braku wzrostu należy zatrzymywać przedsiębiorstwa w Unii lub je do niej przyciągać, a w związku z tym mając na uwadze, że podstawowe znaczenie dla Unii ma wzmacnianie jej atrakcyjności dla lokalnych i zagranicznych przedsiębiorstw;
- L. mając na uwadze, że wszelkie planowanie podatkowe powinno odbywać się w granicach prawa i obowiązujących traktatów;
- M. mając na uwadze, że agresywne planowanie podatkowe polega na wykorzystywaniu szczegółów technicznych systemu podatkowego, rozbieżności między co najmniej dwoma systemami podatkowymi lub obecności luk prawnych w celu zmniejszenia zobowiązania podatkowego;
- N. mając na uwadze, że w ramach systemów agresywnego planowania podatkowego wykorzystuje się często rozbieżności podatkowe na szczeblu międzynarodowym, bardzo korzystne specjalne krajowe przepisy podatkowe w połączeniu z korzystaniem z rajów podatkowych;
- O. mając na uwadze, że oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania są dodatkowo, w przeciwieństwie do agresywnego planowania podatkowego, niezgodnym z prawem unikaniem zobowiązań podatkowych;
- P. mając na uwadze, że najbardziej odpowiednią reakcją na agresywne planowanie podatkowe zdaje się być dobre prawodawstwo, jego właściwe wdrażanie oraz międzynarodowa koordynacja w odniesieniu do pożądaných rezultatów;
- Q. mając na uwadze, że całkowita strata w dochodach państwa wynikająca z unikania opodatkowania w obszarze opodatkowania osób prawnych jest zasadniczo rekompensowana przez podnoszenie ogólnego poziomu opodatkowania, ograniczanie usług publicznych lub zwiększanie krajowego zadłużenia, co skutkuje szkodami dla innych podatników i całej gospodarki;
- R. mając na uwadze, że w jednym z badań² oszacowano, iż uszczuplenie dochodów unijnych z powodu unikania płacenia podatku od osób prawnych może wynosić ok. 50–70 mld EUR rocznie w związku z przenoszeniem zysków, a także mając na uwadze, że w tym samym badaniu oceniono, iż w rzeczywistości to uszczuplenie dochodów może wynosić nawet 160–190 mld EUR, jeżeli uwzględnić specjalne ustalenia podatkowe, nieskuteczność poboru podatków i inne tego typu zjawiska;
- S. mając na uwadze, że zgodnie z ww. badaniem poziom ściągalsności podatku od osób prawnych wynosi 75%, choć potwierdzono w nim również, iż nie oznacza to, że organy

1

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2014/report.pdf

2 „European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union” [Europejska wartość dodana sprawozdania ustawodawczego w sprawie wprowadzenia przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii Europejskiej], dr Benjamin Ferrett, Daniel Gravino i Silvia Merler – dotychczas nieopublikowane.

podatkowe rzeczywiście otrzymają odpowiadającą tej wartości kwotę, ponieważ ściąganie pewnego odsetka należnych kwot będzie zbyt drogie lub zbyt trudne technicznie; mając na uwadze, że zgodnie z ww. badaniem przyjęcie i stosowanie na szczeblu unijnym całościowego rozwiązania problemu BEPS miałyby pozytywny wpływ na dochody podatkowe rządów państw członkowskich w postaci szacunkowego wzrostu ogólnych wpływów z podatków o 0,2%;

- T. mając na uwadze, że straty wynikające z BEPS stanowią zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz dla wiarygodności, efektywności i sprawiedliwości systemów opodatkowania osób prawnych w Unii; mając na uwadze, że w badaniu tym wyjaśniono również, iż przedstawione w nim obliczenia nie uwzględniają szacunków dotyczących działalności w szarej strefie gospodarki, a nieprzejrzystość struktur i płatności niektórych przedsiębiorstw oznacza, że trudno jest ocenić precyzyjnie wpływ na dochody podatkowe, w związku z czym może on być dużo większy niż przedstawiony w sprawozdaniu;
- U. mając na uwadze, że straty wynikające z BEPS wyraźnie wskazują też na brak równych warunków działania dla przedsiębiorstw prowadzących działalność i płacących podatki tylko w jednym państwie członkowskim, a w szczególności dla MŚP, firm rodzinnych i osób samozatrudnionych, w stosunku do niektórych korporacji wielonarodowych, które są w stanie celowo przenosić zyski z jurysdykcji o wysokich stawkach podatkowych do jurysdykcji o niskich stawkach podatkowych i stosują agresywne planowanie podatkowe, dzięki czemu zmniejszają swoją ogólną podstawę opodatkowania i wywierają dodatkową presję na finanse publiczne, a także obciążają obywateli oraz MŚP w Unii;
- V. mając na uwadze, że korporacje wielonarodowe stosujące praktyki agresywnego planowania podatkowego łamią zasadę uczciwej konkurencji i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw zawartą w komunikacie COM(2011)0681, ponieważ opracowanie strategii planowania podatkowego wymaga zasobów dostępnych wyłącznie dla dużych firm oraz dlatego, że skutkuje to pojawieniem się problemu braku równych warunków działania dla MŚP i dużych korporacji, który trzeba pilnie rozwiązać;
- W. ponadto mając na uwadze, że konkurencja podatkowa w Unii i w stosunku do państw trzecich może być w niektórych przypadkach szkodliwa i prowadzić do „równania w dół” pod względem stawek podatkowych i standardów regulacyjnych, podczas gdy większa przejrzystość, lepsza koordynacja i konwergencja zapewniają skuteczne ramy umożliwiające zagwarantowanie uczciwej konkurencji pomiędzy firmami w Unii i ochronę krajowych budżetów przed niepożądanymi rezultatami;
- X. mając na uwadze, że środki umożliwiające agresywne planowanie podatkowe są niezgodne z zasadą lojalnej współpracy między państwami członkowskimi;
- Y. mając na uwadze, że coraz większa złożoność działalności gospodarczej, digitalizacja i globalizacja gospodarki to niektóre z czynników ułatwiających agresywne planowanie podatkowe, co z kolei prowadzi do zakłóceń konkurencji, które są szkodliwe dla wzrostu i unijnych przedsiębiorstw, a zwłaszcza dla MŚP;
- Z. mając na uwadze, że państwa członkowskie nie poradzą sobie w pojedynkę z agresywnym planowaniem podatkowym; mając na uwadze, że nieprzejrzysta i

nieskoordynowana polityka opodatkowania osób prawnych jest ryzykowna dla polityki budżetowej państw członkowskich, prowadząc do bezproduktywnych wyników, takich jak zwiększenie opodatkowania mniej mobilnych podstaw opodatkowania;

- AA. mając na uwadze, że brak skoordynowanych działań skłania wiele państw członkowskich do przyjmowania jednostronnych środków krajowych; mając na uwadze, że takie środki często okazywały się nieskuteczne, niewystarczające, a w niektórych przypadkach nawet szkodliwe;
- AB. mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest skoordynowane i wielotorowe podejście na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym;
- AC. mając na uwadze, że Unia jest pionierem w światowej walce z agresywnym planowaniem podatkowym, szczególnie dzięki zaangażowaniu w realizację opracowanego przez OECD projektu dotyczącego BEPS; mając na uwadze, że UE powinna nadal odgrywać wiodącą rolę w rozwijaniu tego projektu, starając się zapobiec szkodom, jakie BEPS może spowodować zarówno dla państw członkowskich, jak i dla krajów rozwijających się na całym świecie, w tym zapewnić działania dotyczące BEPS oraz wykraczające poza kwestie związane z BEPS mające znaczenie dla krajów rozwijających się, jak te opisane szczegółowo w sprawozdaniu dla grupy roboczej państw G-20 ds. rozwoju w 2014 r.;
- AD. mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie powinny dopilnować, aby kompleksowy pakiet środków dotyczących BEPS został wdrożony jako minimalny standard na poziomie Unii i by utrzymać jego ambitny zakres; mając na uwadze, że wdrożenie projektu dotyczącego BEPS przez wszystkie kraje należące do OECD ma kluczowe znaczenie;
- AE. mając na uwadze, że oprócz obszarów działań wspomnianych już w niniejszym sprawozdaniu Komisja powinna jasno określić, jak wdroży 15 działań określonych w projekcie OECD/G-20 dotyczącym BEPS, proponując jak najszybciej ambitny plan środków legislacyjnych w celu zachęcenia innych krajów do stosowania wytycznych OECD i pójścia za przykładem Unii przy wdrażaniu planu działania; mając na uwadze, że Komisja powinna również zastanowić się nad obszarami, w których Unia powinna wyjść poza minimalne standardy zalecane przez OECD;
- AF. mając na uwadze, że zgodnie z unijnymi traktatami kompetencje ustawodawcze w obszarze opodatkowania osób prawnych leżą obecnie w gestii państw członkowskich, natomiast większość problemów związanych z agresywnym planowaniem podatkowym ma charakter międzynarodowy;
- AG. mając na uwadze, że w związku z tym większa koordynacja krajowych polityk podatkowych stanowi jedyny realny sposób zapewnienia równych szans i unikania środków, które są korzystne dla korporacji wielonarodowych ze szkodą dla MŚP;
- AH. mając na uwadze, że brak skoordynowanej polityki podatkowej w Unii prowadzi do znacznych kosztów i obciążeń administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorstw prowadzących działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim Unii, które są szczególnie dotkliwe dla MŚP, oraz powoduje niezamierzone podwójne opodatkowanie i podwójne nieopodatkowanie lub ułatwia agresywne planowanie podatkowe, a także mając na uwadze, że należy te zjawiska wyeliminować, co wymaga bardziej

przejrzystych i prostszych rozwiązań;

- AI. mając na uwadze, że przy opracowywaniu przepisów podatkowych i proporcjonalnych procedur administracyjnych należy zwrócić uwagę na MŚP i firmy rodzinne, które są filarem unijnej gospodarki;
- AJ. mając na uwadze, że do dnia 26 czerwca 2017 r. musi zostać uruchomiony ogólnounijny rejestr beneficjentów rzeczywistych wspomagający śledzenie ewentualnych przypadków unikania opodatkowania i przenoszenia zysków;
- AK. mając na uwadze, że informacje ujawnione w aferze LuxLeaks i prace komisji specjalnej TAXE 1 wskazują wyraźnie na potrzebę przyjęcia unijnych środków legislacyjnych na rzecz poprawy przejrzystości, koordynacji i konwergencji polityki opodatkowania osób prawnych w Unii;
- AL. mając na uwadze, że opodatkowanie osób prawnych powinno opierać się na zasadzie opodatkowania zysków w miejscu ich wygenerowania;
- AM. mając na uwadze, że Komisja Europejska i państwa członkowskie powinny nadal odgrywać bardzo aktywną rolę na arenie międzynarodowej w celu stworzenia międzynarodowych standardów, których podstawą będą w pierwszym rzędzie zasady przejrzystości, wymiany informacji i znoszenia szkodliwych środków podatkowych;
- AN. mając na uwadze, że określona w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zasada spójności polityki na rzecz rozwoju zobowiązuje Unię do zagwarantowania, że cel zrównoważonego rozwoju będzie wspierany, a nie zwalczany na wszystkich etapach kształtowania polityki w każdej dziedzinie, w tym w odniesieniu do opodatkowania osób prawnych;
- AO. mając na uwadze, że skoordynowane podejście do systemu opodatkowania osób prawnych w całej Unii umożliwiłoby zwalczanie nieuczciwej konkurencji i wzmocnienie konkurencyjności przedsiębiorstw unijnych, a w szczególności MŚP;
- AP. mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie powinny w dalszym ciągu rozszerzać stosowanie rozwiązań elektronicznych w odniesieniu do procedur podatkowych w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i uproszczenia procedur transgranicznych;
- AQ. mając na uwadze, że Komisja powinna ocenić wpływ korzyści podatkowych przyznanych specjalnym strefom ekonomicznym istniejącym w Unii i że w związku z tym pożądana byłaby wymiana najlepszych praktyk między organami podatkowymi;

Przejrzystość

- AR. mając na uwadze, że większa przejrzystość w dziedzinie opodatkowania osób prawnych może poprawić pobór podatków, usprawnić pracę organów podatkowych oraz ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wzrostu zaufania publicznego do systemów podatkowych i rządów, i że należy traktować tę kwestię priorytetowo;
 - (i) mając na uwadze, że większa przejrzystość działalności dużych korporacji wielonarodowych, w szczególności w odniesieniu do osiągniętych zysków, podatków płaconych od zysków, otrzymanych odliczeń i zwrotów podatku, liczby

pracowników i posiadanych aktywów, ma istotne znaczenie dla zagwarantowania, że administracje podatkowe będą skutecznie przeciwdziałały BEPS; mając na uwadze, że należy osiągnąć właściwą równowagę między przejrzystością, ochroną danych osobowych i tajemnicą handlową, przy jednoczesnym uwzględnieniu skutków dla mniejszych przedsiębiorstw; mając na uwadze, że jednym z podstawowych elementów tej przejrzystości jest sprawozdawczość w odniesieniu do poszczególnych państw; mając na uwadze, że podstawą wszelkich propozycji UE dotyczących takiej sprawozdawczości powinien być w pierwszej kolejności model OECD; mając na uwadze, że Unia może wyjść w swoich działaniach poza wytyczne OECD i uczynić sprawozdawczość w odniesieniu do poszczególnych państw obowiązkową i publiczną, a Parlament Europejski głosował za pełną publiczną sprawozdawczością w odniesieniu do poszczególnych państw w przyjętych w dniu 8 lipca 2015 r.¹ poprawkach do wniosku dotyczącego zmienionej dyrektywy w sprawie praw przysługujących akcjonariuszom; mając na uwadze, że w okresie od 17 czerwca do 9 września 2015 r. Komisja Europejska przeprowadziła konsultacje w tej sprawie w celu zbadania różnych sposobów wprowadzenia sprawozdawczości w odniesieniu do poszczególnych państw²; mając na uwadze, że 88% podmiotów, które udzieliły publicznej odpowiedzi w ramach tych konsultacji, opowiedziało się za publicznym ujawnianiem przez przedsiębiorstwa informacji dotyczących podatków;

- (ii) mając na uwadze, że agresywne planowanie podatkowe prowadzone przez korporacje jest niezgodne ze społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw; mając na uwadze, że niektóre przedsiębiorstwa w Unii zaczęły już wykazywać, iż wypełniają obowiązki podatkowe, występując o przyznanie jednego z certyfikatów dla uczciwych podatników³ i chlubiąc się ich posiadaniem, a także mając na uwadze, że takie środki mogą mieć wyraźny skutek odstrasżający i wpływać na zmianę zachowania, a w związku z ryzykiem utraty reputacji przez firmy nieprzestrzegające zasad podstawą takiego certyfikatu powinny być wspólne kryteria określone na szczeblu europejskim;
- (iii) mając na uwadze, że osiągnięto by większą przejrzystość, gdyby państwa członkowskie informowały siebie nawzajem i Komisję o wszelkich nowych świadczeniach, ulgach, zwolnieniach, zachętach lub podobnych środkach, które mogą mieć istotny wpływ na efektywną stawkę podatkową; mając na uwadze, że pomogłoby to państwom członkowskim w identyfikacji szkodliwych praktyk podatkowych;
- (iv) mając na uwadze, że pomimo niedawnego porozumienia Rady w sprawie zmiany dyrektywy Rady 2011/16/UE⁴ w odniesieniu do automatycznej wymiany interpretacji prawa podatkowego, nadal istnieje ryzyko, że państwa członkowskie nie będą przekazywały sobie dostatecznych informacji na temat możliwego wpływu, jaki mogą mieć ich ustalenia podatkowe z niektórymi przedsiębiorstwami na pobór podatków w innych państwach członkowskich; mając na uwadze, że krajowe organy podatkowe powinny automatycznie informować się nawzajem o

¹ Teksty przyjęte z dnia 8.7.2015 r., P8_TA(2015)0257.

² http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/further-corporate-tax-transparency/index_en.htm.

³ Na przykład Fair Tax Mark: <http://www.fairtaxmark.net/>.

⁴ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

wszystkich interpretacjach prawa podatkowego natychmiast po ich wydaniu; mając na uwadze, że Komisja powinna mieć dostęp do interpretacji prawa podatkowego za pośrednictwem zabezpieczonego centralnego rejestru; mając na uwadze, że interpretacje prawa podatkowego podpisywane przez organy podatkowe powinny być bardziej przejrzyste oraz zapewniać ochronę informacji poufnych i poufnych informacji handlowych;

- (v) mając na uwadze, że według doniesień porty wolnocłowe są wykorzystywane do ukrywania transakcji przed organami podatkowymi;
- (vi) mając na uwadze, że postęp w walce z uchylaniem się od opodatkowania, unikaniem opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym może być monitorowany tylko dzięki zharmonizowanej metodologii, którą można wykorzystać do oszacowania luk w systemach podatków bezpośrednich i pośrednich we wszystkich państwach członkowskich i w całej Unii; mając na uwadze, że te szacunki powinny stanowić jedynie początek procesu przekazywania dalszych informacji dotyczących kwestii podatkowych;
- (vii) mając na uwadze, że obecne unijne prawne ramy ochrony demaskatorów są niewystarczające i że istnieją znaczące różnice w sposobach zapewniania tym osobom ochrony przez poszczególne państwa członkowskie; mając na uwadze, że przy braku takiej ochrony pracownicy posiadający niezwykle ważne informacje ze zrozumiałych względów nie będą chcieli się zgłaszać, w związku z czym informacje te nie zostaną upublicznione; mając na uwadze, że demaskatorzy pomogli zwrócić uwagę opinii publicznej na kwestię niesprawiedliwego opodatkowania, w związku z czym państwa członkowskie powinny zastanowić się nad wprowadzeniem środków chroniących takie działania; mając na uwadze, że należałoby zatem zapewnić ogólnounijną ochronę demaskatorów, którzy informują o podejrzanym nieprawidłowościach, naruszeniach, oszustwach lub nielegalnych działaniach organy krajowe bądź europejskie lub – w przypadkach przedłużającego się braku reakcji na nieprawidłowości, naruszenia, oszustwa lub niezgodne z prawem działania, które mogą naruszać interes publiczny – opinię publiczną; mając na uwadze, że ochrona taka powinna być spójna z ogólnym systemem prawnym; mając na uwadze, że ochrona ta powinna skutecznie zabezpieczać przed nieuzasadnionymi postępowaniami karnymi, sankcjami gospodarczymi i aktami dyskryminacji;

Koordinacja

- AS. mając na uwadze, że kompetencje ustawodawcze w obszarze opodatkowania osób prawnych leżą w gestii państw członkowskich, natomiast większość problemów związanych z agresywnym planowaniem podatkowym ma charakter międzynarodowy; mając na uwadze, że w związku z tym większa koordynacja krajowych polityk podatkowych stanowi jedyny realny sposób poradzenia sobie z problemami dotyczącymi BEPS i agresywnego planowania podatkowego;
- (i) mając na uwadze, że obowiązująca w całej Unii wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych (CCCTB) byłaby ważnym krokiem ku rozwiązaniu problemów związanych z agresywnym planowaniem podatkowym w Unii i powinna zostać pilnie wprowadzona; mając na uwadze, że ostatecznym celem powinno być wprowadzenie pełnej i obowiązkowej CCCTB, ewentualnie z

tymczasowym odstępstwem dla MŚP, które nie są korporacjami wielonarodowymi, oraz dla firm, które nie prowadzą żadnej działalności transgranicznej, a także z metodą wykorzystującą formułę repartycji opartą na połączeniu obiektywnych zmiennych; mając na uwadze, że do czasu wprowadzenia pełnej CCCTB Komisja rozważa przyjęcie środków przejściowych służących przeciwdziałaniu przenoszeniu zysków; mając na uwadze, że należy dopilnować, by środki te, w tym transgraniczna kompensacja strat, nie zwiększyły ryzyka BEPS; mając na uwadze, że środki te nie są doskonałym substytutem konsolidacji i osiągnięcie pełnej funkcjonalności nowego systemu będzie wymagać czasu;

- (ii) mając na uwadze, że środki w zakresie agresywnego planowania podatkowego są nadal stosowane w całej Unii mimo działań Grupy ds. Kodeksu Postępowania podjętych w związku ze szkodliwym opodatkowaniem osób prawnych; mając na uwadze, że podejmowane w przeszłości próby wzmocnienia zarządzania i mandatu Grupy oraz dostosowania i rozszerzenia metod i kryteriów pracy określonych w kodeksie w celu zwalczania nowych form szkodliwych praktyk podatkowych w obecnym otoczeniu gospodarczym zakończyły się niepowodzeniem; mając na uwadze, że działania grupy charakteryzuje ogólny brak przejrzystości i rozliczalności; mając zatem na uwadze, że konieczne jest zdecydowane zreformowanie skuteczności i sposobu funkcjonowania Grupy oraz poprawa jej efektywności i przejrzystości, szczególnie w drodze publikowania rocznych sprawozdań i protokołów, uwzględniających stanowiska państw członkowskich; mając na uwadze, że Grupa powinna móc zajmować stanowiska w kwestiach wynikających z polityk podatkowych w więcej niż jednym państwie członkowskim, przy czym niemożliwe powinno być blokowanie zaleceń przez nieznaczną mniejszość państw członkowskich;
- (iii) mając na uwadze, że ogólną zasadą obowiązującą w stosunku do opodatkowania osób prawnych w Unii powinno być płacenie podatków w krajach, w których dane przedsiębiorstwo prowadzi faktyczną działalność gospodarczą i gdzie tworzy wartość ekonomiczną; mając na uwadze, że należy określić kryteria zapewniające wprowadzenie tej zasady w życie; mając na uwadze, że w przypadku wykorzystywania korzystnego opodatkowania dochodów z patentów lub innych preferencyjnych systemów podatkowych należy też dopilnować, by podatki były płacone w miejscu generowania wartości, zgodnie z kryteriami określonymi w działaniu 5 projektu dotyczącego BEPS, a jednocześnie należy określić wspólne europejskie definicje tego, co kwalifikuje się jako promowanie badań i rozwoju, a co do tej kategorii nie należy, oraz definicje w zakresie harmonizacji stosowania korzystnego opodatkowania dochodów z patentów i inwestycji, w tym szybszego – do dnia 30 czerwca 2017 r. – zniesienia starego systemu;
- (iv) mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły jednostronnie przepisy dotyczące kontrolowanych przedsiębiorstw zagranicznych, aby należycie zadbać o skuteczne opodatkowanie zysków rejestrowanych w krajach o niskich podatkach lub krajach nienaliczających podatków; mając na uwadze, że należy skoordynować te przepisy, aby ich różnorodność na szczeblu krajowym nie zakłóciła funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- (v) mając na uwadze, że dyrektywa 2011/16/UE przewiduje współpracę państw członkowskich przy audytach i kontrolach podatkowych oraz zachęca organy podatkowe do wymiany najlepszych praktyk; mając jednak na uwadze, że

instrumenty przewidziane w tej dyrektywie nie są wystarczająco skuteczne, a rozbieżne krajowe podejścia do firm audytorskich kontrastują z bardzo dobrze zorganizowanymi strategiami planowania podatkowego niektórych przedsiębiorstw;

- (vi) mając na uwadze, że aby zapewnić skuteczność automatycznej wymiany informacji, a zwłaszcza informacji dotyczących interpretacji prawa podatkowego, niezbędne jest wprowadzenie wspólnego europejskiego numeru identyfikacji podatkowej; mając na uwadze, że Komisja powinna rozważyć stworzenie wspólnego europejskiego rejestru przedsiębiorstw;
- (vii) mając na uwadze, że Komisja postanowiła przedłużyć mandat platformy na rzecz dobrego zarządzania w dziedzinie opodatkowania, który miał wygasnąć w 2016 r., oraz rozszerzyć jego zakres i usprawnić metody pracy platformy; mając na uwadze, że platforma ta może pomóc w realizacji nowego planu działania na rzecz poprawy skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, ułatwić dyskusje o interpretacjach prawa podatkowego państw członkowskich w świetle proponowanych nowych zasad wymiany informacji oraz być źródłem informacji zwrotnych na temat nowych inicjatyw zapobiegających unikaniu opodatkowania; mając jednak na uwadze, że Komisja musi podnieść rangę tej platformy, rozszerzyć jej członkostwo i zwiększyć jej skuteczność;
- (viii) mając na uwadze, że Komisja powinna w ramach procesu europejskiego semestru przeanalizować reformy dla administracji podatkowych i zająć się ich realizacją oraz zwiększyć zdolności administracji podatkowych na szczeblu krajowym i europejskim w zakresie poboru podatków, aby umożliwić im skuteczne wykonywanie zadań i w ten sposób wzmocnić pozytywny wpływ skutecznego poboru podatków i skutecznych działań przeciwko oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania na przychody państw członkowskich;

Konwergencja

- AT. mając na uwadze, że sama poprawa koordynacji nie rozwiąże zasadniczych problemów wynikających z istnienia w poszczególnych państwach członkowskich różnych zasad dotyczących opodatkowania osób prawnych; mając na uwadze, że częścią ogólnej reakcji na agresywne planowanie podatkowe musi być konwergencja ograniczonej liczby krajowych praktyk podatkowych; mając na uwadze, że można to osiągnąć przy jednoczesnym zachowaniu autonomii państw członkowskich w odniesieniu do innych elementów ich systemów opodatkowania osób prawnych;
- (i) mając na uwadze, że praktyki agresywnego planowania podatkowego mogą czasem wynikać ze skumulowanych korzyści umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawieranych przez różne państwa członkowskie, które przewrotnie skutkują jednak podwójnym nieopodatkowaniem; mając na uwadze, że szybki wzrost liczby umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawieranych przez indywidualne państwa członkowskie z krajami trzecimi może doprowadzić do powstania nowych luk; mając na uwadze, że zgodnie z działaniem 15 projektu OECD/G-20 dotyczącego BEPS należy stworzyć wielostronny instrument służący zmianie dwustronnych konwencji podatkowych; mając na uwadze, że Komisja powinna zostać upoważniona do negocjowania konwencji podatkowych z krajami trzecimi w imieniu Unii, co zastąpiłoby obecną praktykę prowadzenia negocjacji

dwustronnych, która przynosi niezadowalające efekty; mając na uwadze, że Komisja powinna dopilnować, by takie konwencje zawierały przepisy dotyczące wzajemności i zapobiegały wszelkim niekorzystnym skutkom dla obywateli i przedsiębiorstw w Unii, szczególnie zaś MŚP, wynikającym z eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa państw trzecich na terytorium podlegającym jurysdykcji Unii i jej państw członkowskich;

- (ii) mając na uwadze, że Unia powinna mieć własną aktualną definicję „rajów podatkowych”;
- (iii) mając na uwadze, że Unia powinna stosować środki zaradcze wobec przedsiębiorstw, które korzystają z rajów podatkowych; mając na uwadze, że Parlament Europejski apelował już o to w sprawozdaniu w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego podatków za 2014 r.¹, wzywając „do wprowadzenia dokuczliwych sankcji dla przedsiębiorstw łamiących normy podatkowe lub nieprzestrzegających ich poprzez nieprzyznawanie funduszy UE oraz odmowę dostępu do pomocy państwa i zamówień publicznych przedsiębiorstwom mającym siedziby w rajach podatkowych lub krajach zakłócających konkurencję za sprawą korzystnych warunków opodatkowania; nalega, aby państwa członkowskie odzyskiwały wszelkiego rodzaju wsparcie udzielone przedsiębiorstwom ze środków publicznych, jeśli biorą one udział w łamaniu norm podatkowych UE”; mając na uwadze, że środki zaradcze należy też stosować wobec państw członkowskich, jeżeli odmawiają działania w celu zmiany swoich szkodliwych preferencyjnych systemów podatkowych, podważając istnienie równych warunków działania w Unii;
- (iv) mając na uwadze, że niezbędna jest nowa wiążąca definicja „stałego miejsca prowadzenia działalności” w celu zagwarantowania, że podatki są płacone w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej i tworzenia wartości ekonomicznej; mając na uwadze, że oprócz tego należy określić minimalne wiążące kryteria, które pozwolą ustalić, czy działalność gospodarcza jest wystarczająca do opodatkowania w danym państwie członkowskim, aby uniknąć problemu firm przykrywek, w szczególności biorąc pod uwagę wyzwania związane z gospodarką cyfrową;
- (v) mając na uwadze, że toczące się dochodzenia Komisji w sprawie domniemych naruszeń unijnych zasad pomocy państwa ujawniły niekorzystny brak przejrzystości co do sposobu stosowania tych zasad; mając na uwadze, że aby temu zaradzić, Komisja powinna opublikować wytyczne dotyczące pomocy państwa w celu wyjaśnienia, jak będzie określać przypadki podatkowej pomocy państwa, co zapewni przedsiębiorstwom i państwom członkowskim większą pewność prawa; mając na uwadze, że w ramach modernizacji systemu pomocy państwa Komisja powinna zapewnić skuteczną kontrolę ex post zgodności z prawem przyznanej pomocy państwa;
- (vi) mając na uwadze, że jednym z niezamierzonych skutków dyrektywy Rady

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A8-2015-0040+0+DOC+XML+V0//PL>

2003/49/WE¹ jest możliwość nieopodatkowania dochodów z tytułu transgranicznych odsetek i należności licencyjnych (lub ich opodatkowanie według bardzo niskiej stawki); mając na uwadze, że należy wprowadzić do tej dyrektywy, do dyrektywy Rady 2005/19/WE² i innych właściwych przepisów UE ogólną klauzulę zapobiegającą nadużyciom;

- (vii) mając na uwadze, że wprowadzenie ogólnounijnego podatku potrącanego u źródła lub środka o podobnych skutkach, aby zapewnić, że wszystkie zyski osiągnięte w Unii, a mające ją opuścić, będą w niej opodatkowane co najmniej raz, zanim opuszczą unijne granice;
 - (viii) mając na uwadze, że obecne unijne ramy rozstrzygania sporów między państwami członkowskimi dotyczących podwójnego opodatkowania nie są skuteczne i należałoby doprecyzować regulujące je przepisy oraz wprowadzić bardziej rygorystyczny harmonogram, w oparciu o już funkcjonujące systemy;
 - (ix) mając na uwadze, że doradcy podatkowi odgrywają kluczową rolę w ułatwianiu agresywnego planowania podatkowego, pomagając przedsiębiorstwom ustanawiać złożone struktury prawne, aby wykorzystywać rozbieżności i luki w prawie wynikające z różnych systemów podatkowych; mając na uwadze, że nie jest możliwe dokonanie fundamentalnego przeglądu systemu opodatkowania osób prawnych bez zbadania praktyk takich firm doradczych; mając na uwadze, że takie badanie musi obejmować rozważenie konfliktu interesów nierozzerwalnie związanego z takimi firmami, które równocześnie zapewniają doradztwo rządowi krajowym w zakresie ustanawiania systemów podatkowych oraz doradzają firmom, jak najlepiej optymalizować ich zobowiązania podatkowe w ramach takich systemów;
- AU. mając na uwadze, że agresywne planowanie podatkowe, erozja bazy podatkowej i przenoszenie zysków to nie jedyne czynniki, które mają negatywny wpływ na ogólną skuteczność poboru podatków, koncepcję sprawiedliwości podatkowej i wiarygodność krajowych administracji podatkowych; mając na uwadze, że Unia i państwa członkowskie powinny podjąć podobnie zdecydowane działania w celu rozwiązania problemów uchylania się od opodatkowania i oszustw podatkowych związanych zarówno z opodatkowaniem osób prawnych, jak i osób fizycznych, a także problemów związanych ze ściąganiem podatków innych niż podatki od osób prawnych, zwłaszcza VAT; mając na uwadze, że te inne elementy poboru podatków i administracji podatkowej stanowią znaczącą część istniejącej luki podatkowej;
- AV. mając na uwadze, że w związku z powyższym Komisja powinna również zastanowić się, jak poradzi sobie z tymi szerszymi kwestiami, w szczególności z egzekwowaniem przepisów dotyczących podatku VAT w państwach członkowskich oraz ich stosowaniem w przypadkach transgranicznych, jak również z nieefektywnym poborem

¹ Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49).

² Dyrektywa Rady 2005/19/WE z dnia 17 lutego 2005 r. zmieniająca dyrektywę Rady 90/434/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 58 z 4.3.2005, s. 19).

VAT (który w niektórych państwach członkowskich stanowi główne źródło dochodu narodowego), z praktykami unikania podatku VAT oraz z negatywnymi skutkami niektórych amnestii podatkowych lub nieprzejrzystych programów „umorzeń podatkowych”; mając na uwadze, że takie nowe środki powinny być wprowadzane z uwzględnieniem bilansu kosztów i korzyści.

1. zwraca się do Komisji o przekazanie Parlamentowi do czerwca 2016 r. co najmniej jednego wniosku ustawodawczego w odpowiedzi na szczegółowe zalecenia zawarte w załączniku do niniejszej rezolucji;
2. potwierdza, że zalecenia te są zgodne z prawami podstawowymi i zasadą pomocniczości;
3. uznaje, że skutki finansowe wymaganego wniosku powinny zostać pokryte z odpowiednich środków budżetowych;
4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku Komisji i Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WYMAGANEGO WNIOSKU

A. Przejrzystość

Zalecenie A1. Obowiązkowa i publiczna sprawozdawczość korporacji wielonarodowych w podziale na kraje w odniesieniu do wszystkich sektorów

Parlament Europejski wzywa raz jeszcze Komisję Europejską, aby do pierwszego kwartału 2016 r. podjęła wszelkie niezbędne kroki w celu wprowadzenia obowiązku kompleksowej publicznej sprawozdawczości korporacji wielonarodowych w podziale na kraje w odniesieniu do wszystkich sektorów.

- Propozycja ta powinna być rozwijana na bazie wymogów przedstawionych przez OECD w opublikowanym we wrześniu 2014 r. modelu formularza sprawozdawczego w podziale na kraje (działanie 13 projektu dotyczącego BEPS opracowanego przez OECD/G20).
- Rozwijając tę propozycję, Komisja powinna wziąć również pod uwagę:
 - wyniki konsultacji na temat sprawozdawczości w podziale na kraje, przeprowadzonych przez Komisję w okresie od 17 czerwca do 9 września 2015 r., które dotyczyły różnych sposobów wprowadzenia sprawozdawczości w podziale na kraje w Unii;
 - propozycje dotyczące pełnej publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje, określonej w zmienionej dyrektywie w sprawie praw przysługujących akcjonariuszom, głosowanej w Parlamencie Europejskim w dniu 8 lipca 2015 r.¹ oraz wyniki trwających rozmów trójstronnych dotyczących tej dyrektywy.

Zalecenie A2. Nowy certyfikat „Uczciwy podatnik” dla firm stosujących dobre praktyki podatkowe

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do jak najszybszego przedstawienia propozycji dotyczącej dobrowolnego europejskiego certyfikatu „Uczciwy podatnik”.

- Propozycja ta powinna zawierać zbiór kryteriów kwalifikowalności obowiązujący na szczeblu europejskim, na bazie których organy krajowe przyznawałyby ten certyfikat.
- Ten zbiór kryteriów powinien być określony tak, by certyfikat „Uczciwy podatnik” był przyznawany jedynie tym przedsiębiorstwom, których działania wykraczają ponad realizację wymogów określonych w prawie unijnym i prawie krajowym.

¹ Teksty przyjęte z dnia 8.7.2015 r., P8_TA(2015)0257.

- Należy motywować przedsiębiorstwa tym certyfikatem „Uczciwy podatnik”, aby oddawanie sprawiedliwej części dochodów w formie podatków stało się istotnym elementem ich polityki w zakresie społecznej odpowiedzialności biznesu oraz aby przedstawiały one swoje stanowisko w zakresie kwestii podatkowych w sprawozdaniu rocznym.

Zalecenie A3. Obowiązek informowania o nowych instrumentach podatkowych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską, aby jak najszybciej przedstawiła propozycję nowego mechanizmu, w ramach którego państwa członkowskie będą miały obowiązek niezwłocznego informowania pozostałych państw członkowskich i Komisji, jeżeli zamierzają wprowadzić nowe świadczenia, ulgi, zwolnienia, zachęty lub podobne środki, które mogą mieć istotny wpływ na efektywną stawkę podatkową w tym państwie członkowskim lub na podstawę opodatkowania w innym państwie członkowskim.

- Informacje przekazywane przez państwa członkowskie powinny obejmować analizę istotnych skutków nowych instrumentów podatkowych dla innych państw członkowskich i krajów rozwijających się, aby wspierać działania Grupy ds. Kodeksu Postępowania na rzecz identyfikacji szkodliwych praktyk podatkowych.
- Te nowe instrumenty podatkowe należy również uwzględnić w procesie europejskiego semestru, należy także przedstawić zalecenia w odniesieniu do dalszych działań.
- Parlament Europejski powinien otrzymywać regularne uaktualnienia tych informacji oraz oceny przeprowadzane przez Komisję Europejską.
- Należy przewidzieć kary dla państw członkowskich, które nie spełniają tych wymogów sprawozdawczych.
- Komisja powinna również rozważyć, czy nie należałoby zobowiązać firm świadczących usługi doradztwa podatkowego do powiadamiania krajowych organów podatkowych, jeżeli opracowują i zaczynają upowszechniać pewne systemy podatkowe mające pomóc przedsiębiorstwom ograniczyć ich ogólne zobowiązania podatkowe, co ma obecnie miejsce w niektórych państwach członkowskich. Komisja powinna także rozważyć, czy dzielenie się takimi informacjami między państwami członkowskimi za pośrednictwem Grupy ds. Kodeksu Postępowania stanowiłoby skuteczne narzędzie służące poprawie sytuacji w zakresie opodatkowania osób prawnych w Unii.

Zalecenie A4. Rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji na temat interpretacji prawa podatkowego na wszystkie interpretacje prawa podatkowego oraz ich częściowe upublicznienie

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do uzupełnienia dyrektywy 2011/16/UE, która zawiera elementy automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji prawa podatkowego, poprzez:

- rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji, tak aby obejmowała ona nie tylko transgraniczne interpretacje prawa podatkowego, lecz wszystkie interpretacje prawa podatkowego w obszarze podatku od osób prawnych; przedstawione informacje muszą być szczegółowe oraz ujęte we wzajemnie uzgodnionym formacie w celu zadbania o to, by mogły być skutecznie wykorzystane przez organy podatkowe w

odnośnych krajach;

- znaczne zwiększenie przejrzystości interpretacji prawa podatkowego na szczeblu Unii, przy należyтым uwzględnieniu tajemnicy przedsiębiorstwa i tajemnicy handlowej, a także obecnych najlepszych praktyk stosowanych w niektórych państwach członkowskich, za pomocą corocznej publikacji sprawozdania streszczającego główne przypadki zawarte w nowo tworzonej przez Komisję bezpiecznej centralnej bazy danych dotyczących interpretacji prawa podatkowego i uprzednich porozumień cenowych;
- informacje zawarte w tym sprawozdaniu muszą być przedstawione w uzgodnionej, znormalizowanej formie, aby umożliwić ogółowi społeczeństwa ich skuteczne wykorzystanie;
- dopilnowanie, aby Komisja odgrywała pełną i znaczącą rolę w obowiązkowej wymianie informacji na temat interpretacji prawa podatkowego za pomocą utworzenia bezpiecznej centralnej bazy danych dostępnej dla państw członkowskich i Komisji, zawierającej dane dotyczące wszystkich interpretacji prawa podatkowego uzgodnionych w Unii;
- dopilnowanie, aby stosowano odpowiednie sankcje w stosunku do tych państw członkowskich, które – wbrew spoczywającemu na nich obowiązkowi – nie dokonują automatycznej wymiany informacji na temat interpretacji prawa podatkowego.

Zalecenie A5. Przejrzystość portów wolnocłowych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku ustawodawczego w celu:

- określenia maksymalnego okresu, w jakim towary mogą być sprzedawane w portach wolnocłowych, zwolnione z opłat celnych, akcyzy i VAT;
- zobowiązania władz portów wolnocłowych do natychmiastowego informowania organów podatkowych odpowiedniego państwa członkowskiego i odpowiednich państw trzecich o każdej transakcji przeprowadzonej przez ich rezydentów podatkowych na terenie portu wolnocłowego.

Zalecenie A6. Szacunkowe dane Komisji dotyczące luki podatkowej w odniesieniu do podatku od osób prawnych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską, aby:

- opracowała, na bazie najlepszych praktyk stosowanych obecnie przez państwa członkowskie, zharmonizowaną metodologię, którą należy podać do wiadomości publicznej i którą państwa członkowskie mogą wykorzystać do oszacowania luk podatkowych w odniesieniu do bezpośrednich i pośrednich podatków od osób prawnych, tj. różnicy między należnymi podatkami od osób prawnych a zapłaconymi podatkami od osób prawnych, we wszystkich państwach członkowskich;
- współpracowała z państwami członkowskimi, aby zadbać o przekazywanie niezbędnych danych do analizy za pomocą tej metodologii w celu uzyskania jak najdokładniejszych wyników;
- wykorzystywała uzgodnioną metodologię i wszystkie niezbędne dane do opracowywania i publikowania, dwa razy do roku, szacunkowych luk podatkowych w odniesieniu do bezpośrednich i pośrednich podatków od osób prawnych w całej Unii.

Zalecenie A7. Ochrona demaskatorów

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia następującego wniosku ustawodawczego:

- Celem wniosku powinna być ochrona demaskatorów, którzy działają wyłącznie w interesie publicznym (a nie również w zamian za pieniądze lub jakiegokolwiek korzyści osobiste), ujawniając nieprawidłowości, naruszenia, oszustwa lub nielegalne działania dotyczące podatków od osób prawnych w jakimkolwiek państwie członkowskim Unii Europejskiej. Takich demaskatorów należy chronić, jeżeli zgłoszą podejrzenie nieprawidłowości, naruszenia, oszustwa lub nielegalnego działania właściwym organom, jak również w przypadku, gdy – w związku z przedłużającym się brakiem reakcji na nieprawidłowości, naruszenia, oszustwa lub niezgodne z prawem działania związane z podatkiem od osób prawnych, które to działania mogą naruszać interes publiczny – informują o swoich podejrzeniach opinię publiczną.
- Wniosek powinien zagwarantować przestrzeganie w Unii Europejskiej wolności słowa i informacji.
- Taka ochrona powinna być spójna z ogólnym systemem prawnym i powinna skutecznie bronić przed nieuzasadnionymi krokami prawnymi, sankcjami gospodarczymi i dyskryminacją.
- Taki wniosek ustawodawczy powinien bazować na rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014¹ i uwzględniać wszelkie przyszłe przepisy unijne w tym obszarze.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s.1)

- Taki wniosek ustawodawczy powinien uwzględniać również zalecenie Rady Europy CM/Rec(2014)7¹ w sprawie ochrony demaskatorów, a w szczególności definicję demaskatora jako każdej osoby, „która przekazuje lub ujawnia informacje dotyczące zagrożenia lub szkody dla interesu publicznego zdobyte w ramach wykonywanej przez nią pracy niezależnie od tego, czy ma to miejsce w sektorze publicznym czy prywatnym”.

B. Koordynacja

Zalecenie B1. Wprowadzenie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską, aby jak najszybciej przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący wprowadzenia wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych:

Pierwszym krokiem, który ma zostać zrealizowany do czerwca 2016 r., jest wprowadzenie obowiązkowej wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB) w Unii, ewentualnie z tymczasowym wyłączeniem małych i średnich przedsiębiorstw, które nie są korporacjami wielonarodowymi, i przedsiębiorstw, które nie prowadzą żadnej działalności transgranicznej, aby dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w kilku państwach członkowskich obowiązywał tylko jeden zbiór przepisów dotyczących obliczania ich dochodów do opodatkowania.

Drugim krokiem, który ma zostać zrealizowany jak najszybciej, a w żadnym wypadku nie później niż do końca 2017 r., jest wprowadzenie obowiązkowej wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB), z należytym uwzględnieniem szeregu rozmaitych opcji (na przykład uwzględnianie kosztów włączenia małych i średnich przedsiębiorstw i przedsiębiorstw, które nie prowadzą żadnej działalności transgranicznej).

CCCTB powinna opierać się na metodzie wykorzystującej formułę repartycji, która odzwierciedla rzeczywistą działalność gospodarczą firm i nie faworyzuje w sposób nieuzasadniony niektórych państw członkowskich.

W okresie przejściowym między wprowadzeniem obowiązkowej wspólnej podstawy opodatkowania (CCTB) a wprowadzeniem pełnej wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania (CCCTB), należy wprowadzić środki ograniczające przenoszenie zysków (głównie za pomocą ustalania cen transferowych), w tym przynajmniej unijny wniosek ustawodawczy dotyczący przeciwdziałania BEPS. Środki te nie powinny obejmować tymczasowego mechanizmu transgranicznej kompensacji strat, chyba że Komisja może zagwarantować, że będzie on przejrzysty i nie będzie stwarzał możliwości wykorzystywania do agresywnego planowania podatkowego.

Komisja powinna rozważyć, w jakim zakresie konieczne będzie opracowanie jednego zbioru powszechnie akceptowanych zasad rachunkowości, aby przygotować podstawowe dane księgowe do wykorzystania do celów CCCTB.

Każdy wniosek dotyczący zarówno CCTB, jak i CCCTB powinien zawierać przepis zapobiegający unikaniu opodatkowania.

¹ http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdcj/Whistleblowers/protecting_whistleblowers_en.asp

Zalecenie B2. Wzmocnienie mandatu i poprawa przejrzystości Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej)

Parlament Europejski wzywa Komisję do przedstawienia propozycji dotyczącej włączenia Grupy ds. Kodeksu Postępowania do metody wspólnotowej, jako grupy roboczej Rady, przy udziale Komisji Europejskiej oraz Parlamentu Europejskiego jako obserwatorów.

- Grupa ds. Kodeksu Postępowania musi stać się bardziej przejrzysta, w większym stopniu rozliczalna, a także bardziej skuteczna, m.in. poprzez:
 - regularne przekazywanie, aktualizowanie i publikowanie jej opinii na temat tego, w jakim zakresie państwa członkowskie realizują zalecenia wydane przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania, zawarte w sześciomiesięcznym sprawozdaniu z postępów dla ministrów finansów;
 - regularne przekazywanie, aktualizowanie i publikowanie co dwa lata listy szkodliwych praktyk podatkowych;
 - regularne opracowywanie, przekazywanie i publikowanie protokołów ze spotkań, w tym zapewnienie większej przejrzystości procesu przygotowywania zaleceń, w szczególności poprzez podawanie informacji o stanowiskach wyrażanych przez przedstawicieli poszczególnych państw członkowskich;
 - mianowanie politycznego przewodniczącego przez ministrów finansów;
 - wyznaczenie przez każde państwo członkowskie wysokiego rangą przedstawiciela i jego zastępcy, aby podnieść rangę tego organu;
- Zadania Grupy ds. Kodeksu Postępowania obejmują:
 - identyfikację szkodliwych praktyk podatkowych w Unii;
 - proponowanie środków i ram czasowych dotyczących wyeliminowania szkodliwych praktyk podatkowych oraz monitorowanie skutków wydanych zaleceń/zaproponowanych środków;
 - dokonywanie analizy sprawozdań dotyczących efektów ubocznych nowych środków podatkowych przedstawianych przez państwa członkowskie na zasadach przedstawionych powyżej, a także ocena tego, czy wymagane jest podjęcie działań;
 - proponowanie innych inicjatyw dotyczących środków podatkowych w ramach polityki zewnętrznej Unii;
 - usprawnienie mechanizmów ścigania praktyk, które ułatwiają agresywne planowanie podatkowe.

Zalecenie B3. Korzystne opodatkowanie dochodów z patentów i inne systemy preferencji: powiązanie systemów preferencji z miejscami generowania wartości

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską, aby w dalszym ciągu dawała państwom

członkowskim wytyczne dotyczące sposobu wdrożenia systemów korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, zgodnie ze zmodyfikowanym podejściem do metody wydatkowej, aby upewnić się, że nie są one szkodliwe.

- Te wytyczne powinny jasno stwierdzać, że systemy preferencji, takie jak korzystne opodatkowanie dochodów z patentów, muszą być oparte na zmodyfikowanym podejściu do metody wydatkowej, zgodnie z definicją zawartą w działaniu 5 projektu dotyczącego BEPS, co oznacza, że musi istnieć bezpośredni związek między korzyściami podatkowymi a odnośną działalnością badawczo-rozwojową.
- Szeroko zakrojone systemy korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, niepowiązane z pochodzeniem geograficznym i „wiekiem” know-how, należy uznawać za szkodliwe praktyki.
- Jeżeli w ciągu 12 miesięcy państwa członkowskie nie będą konsekwentnie stosować tego nowego podejścia, Komisja powinna przedstawić wiążący wniosek ustawodawczy.
- Komisja powinna przedstawić wnioski w sprawie wspólnych europejskich norm i definicji dotyczących tego, co kwalifikuje się jako wspieranie badań naukowych i rozwoju, a co do tej kategorii nie należy, oraz w sprawie harmonizacji stosowania korzystnego opodatkowania dochodów z patentów i inwestycji, w tym szybszego – do dnia 30 czerwca 2017 r. – zniesienia starego systemu poprzez skrócenie czasu obowiązywania zasad praw nabytych;

Zalecenie B4. Kontrolowane przedsiębiorstwa zagraniczne

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku ustawodawczego w celu:

- zapewnienia skoordynowanych na szczeblu Unii ram dla przepisów krajowych dotyczących kontrolowanych przedsiębiorstw zagranicznych, aby zadbać o skuteczne opodatkowanie zysków rejestrowanych w krajach o niskich podatkach lub krajach nienaliczających podatków oraz aby zapobiec sytuacji, w której różnorodność krajowych przepisów dotyczących tej kwestii w Unii zakłóci funkcjonowanie rynku wewnętrznego; ramy te powinny zagwarantować pełne wykorzystanie przepisów dotyczących kontrolowanych przedsiębiorstw zagranicznych, wykraczające poza sytuacje związane z czysto sztucznymi strukturami; nie uniemożliwia to poszczególnym państwom członkowskim wprowadzania bardziej rygorystycznych przepisów.

Zalecenie B5. Poprawa koordynacji działań państw członkowskich w odniesieniu do kontroli podatkowych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy 2011/16/UE, aby:

- zapewnić skuteczniejsze równoczesne audyty i kontrole podatkowe w przypadku, gdy dwa lub większa liczba krajowych organów podatkowych postanowi przeprowadzić kontrole u jednej lub większej liczby osób posiadających wspólne lub uzupełniające się interesy;
- zadbać o to, by jednostka dominująca i jej spółki zależne z siedzibą w Unii były

kontrolowane przez właściwe organy podatkowe w tym samym okresie, pod kierownictwem organów podatkowych właściwych dla jednostki dominującej, w celu zapewnienia wydajnego przepływu informacji między organami podatkowymi. W związku z tym:

- organy podatkowe powinny regularnie wymieniać się informacjami na temat prowadzonych przez siebie dochodzeń, aby upewnić się, że grupy nie wykorzystują rozbieżności lub luk między różnymi krajowymi systemami podatkowymi;
- czas, w którym należy dokonać wymiany informacji na temat bieżących kontroli, należy ograniczyć do minimum;
- organy podatkowe właściwe dla danego przedsiębiorstwa powinny systematycznie informować organy podatkowe właściwe dla innych podmiotów należących do tej samej grupy o wynikach kontroli podatkowej;
- nie należy podejmować żadnej decyzji dotyczącej wyniku kontroli podatkowej przeprowadzanej przez organ podatkowy przed poinformowaniem pozostałych zainteresowanych organów podatkowych.

Zalecenie B6. Wprowadzenie wspólnego europejskiego numeru identyfikacji podatkowej

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia propozycji dotyczącej europejskiego numeru identyfikacji podatkowej.

- Propozycja ta powinna być oparta na koncepcji europejskiego numeru identyfikacji podatkowej zawartej w planie działania Komisji zakładającym poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania na 2012 r. (działanie 22)¹ oraz na wyniku odnośnych konsultacji przeprowadzonych w 2013 r.².

C. Konwergencja

Zalecenie C1. Nowe podejście do międzynarodowych ustaleń podatkowych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku ustawodawczego umożliwiającego Unii mówienie jednym głosem w odniesieniu do międzynarodowych ustaleń podatkowych.

- Komisja powinna być upoważniona do negocjowania konwencji podatkowych z krajami trzecimi w imieniu UE – zastąpiłoby to obecną praktykę prowadzenia negocjacji dwustronnych, która przynosi niezadowolające efekty, zwłaszcza dla krajów rozwijających się.
- Komisja musi dopilnować, by takie konwencje zawierały przepisy dotyczące wzajemności i zakazywały wszelkich działań powodujących szkodliwe skutki dla

¹ COM(2012)0722

²

obywateli Unii i przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, w związku z eksterytorialnym stosowaniem prawodawstwa kraju trzeciego w ramach jurysdykcji Unii i jej państw członkowskich.

- Należy wprowadzić wspólną unijną wielostronną konwencję podatkową, która zastąpiłaby konwencje dwustronne między państwami członkowskimi oraz konwencje zawierane przez państwa członkowskie z innymi krajami.
- Wszystkie nowe międzynarodowe umowy handlowe zawierane przez Unię powinny zawierać klauzulę dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych.
- Wszystkie międzynarodowe ustalenia podatkowe muszą przewidywać mechanizm egzekwowania.

Zalecenie C2. Stworzenie wspólnej i jasnej definicji „rajów podatkowych”

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia – we współpracy m.in. z OECD i ONZ – propozycji jasno określonych kryteriów służących zdefiniowaniu „rajów podatkowych”.

- Kryteria te powinny opierać się na kompleksowych, przejrzystych, solidnych, obiektywnie weryfikowalnych i ogólnie akceptowanych wskaźnikach, rozwijając zasady dobrych rządów określone przez Komisję w komunikacie z 2009 r. zatytułowanym „Wspieranie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania”¹: wymianę informacji i współpracę administracyjną, uczciwą konkurencję podatkową i przejrzystość.
- Kryteria te powinny obejmować takie pojęcia jak tajemnica bankowa, rejestracja struktury własnościowej spółek, trusty i fundacje, publikacja sprawozdań finansowych spółek, zdolność do wymiany informacji, wydajność administracji podatkowej, wspieranie uchylania się od opodatkowania, istnienie szkodliwych instrumentów prawnych, zapobieganie praniu pieniędzy, automatyczność wymiany informacji, istnienie umów dwustronnych, a także międzynarodowe zobowiązania w zakresie przejrzystości i współpracy sądowej.
- Na bazie tych kryteriów Komisja powinna przedstawić zrewidowaną listę rajów podatkowych, która zastąpiłaby tymczasową listę przedstawioną w czerwcu 2015 r.
- Ta lista rajów podatkowych powinna być powiązana z odpowiednimi przepisami podatkowymi jako punkt odniesienia dla innych strategii politycznych i przepisów.
- Komisja powinna dokonywać przeglądu tej listy co najmniej dwa razy do roku i każdorazowo na uzasadniony wniosek jurysdykcji wymienionej na liście.

Zalecenie C3. Środki zaradcze względem firm korzystających z rajów podatkowych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia propozycji dotyczącej katalogu środków zaradczych, które powinny być stosowane przez Unię i państwa członkowskie – jako udziałowców i podmioty finansujące organy publiczne, banki i programy

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0201:FIN:PL:PDF>

finansowania – wobec przedsiębiorstw, które korzystają z rajów podatkowych w celu prowadzenia agresywnego planowania podatkowego, a tym samym nie spełniają unijnych standardów w zakresie dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych.

- Te środki zaradcze powinny obejmować:
- zakaz dostępu do pomocy państwa lub zamówień publicznych na szczeblu unijnym lub krajowym;
- zakaz dostępu do niektórych funduszy unijnych.
- Należy to osiągnąć między innymi poprzez:
 - zmianę statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) (protokół nr 5 załączony do traktatów) w celu zadbania o to, by żadne środki finansowe EBI nie mogły trafić do beneficjentów końcowych lub pośredników finansowych, którzy korzystają z rajów podatkowych lub stosują szkodliwe praktyki podatkowe¹
 - zmianę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017² w celu zadbania o to, by żadne środki z EFIS nie mogły trafić do tego rodzaju firm³
 - zmianę rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013⁴, (UE) nr 1306/2013⁵, (UE) nr 1307/2013⁶ i (UE) nr 1308/2013⁷ w celu zadbania o to, by finansowanie w ramach WPR nie mogło trafić do tego rodzaju firm;
 - kontynuację procesu unowocześniania polityki w dziedzinie pomocy państwa w celu zadbania o to, by państwa członkowskie nie udzielały pomocy tego rodzaju

¹ http://www.eib.org/attachments/general/governance_of_the_eib_en.pdf

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1).

³ http://ec.europa.eu/priorities/jobs-growth-investment/plan/docs/proposal_regulation_efs_i_en.pdf

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

firmom¹

- zmianę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013² w celu zadbania o to, by żadne pieniądze z pięciu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejski Fundusz Morski i Rybacki) nie mogły trafić do tego rodzaju firm
- zmianę porozumienia ustanawiającego Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOiR) w celu zadbania o to, by żadne środki finansowe EBOiR nie mogły trafić do tego rodzaju firm³
- zakazanie Unii zawierania umów handlowych z jurysdykcjami określonymi przez Komisję jako „raje podatkowe”.

Komisja sprawdzi, czy obowiązujące umowy handlowe z krajami definiowanymi jako raje podatkowe mogą zostać zawieszane lub wypowiedziane.

Zalecenie C4. Stałe miejsce prowadzenia działalności

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku ustawodawczego w celu:

- zmiany definicji „stałego miejsca prowadzenia działalności”, aby przedsiębiorstwa nie mogły sztucznie unikać opodatkowania w państwach członkowskich, w których prowadzą działalność gospodarczą; definicja ta powinna także obejmować sytuacje, w których przedsiębiorstwa prowadzące działalność w całkowicie zdematerializowany sposób cyfrowy uznaje się za podmioty mające stałe miejsce prowadzenia działalności w danym państwie członkowskim, jeśli utrzymują one znaczący poziom obecności cyfrowej w gospodarce tego państwa;
- wprowadzenia unijnej definicji minimalnego „ekonomicznego charakteru transakcji”, obejmującej również gospodarkę cyfrową, aby zapewnić, że przedsiębiorstwa rzeczywiście wytwarzają wartość i wzbogacają gospodarkę państwa członkowskiego, w którym podlegają obowiązkowi podatkowemu.

Obie ww. definicje powinny stanowić część konkretnego zakazu dotyczącego tzw. firm przykrywek.

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0026+0+DOC+XML+V0//PL>

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

³ <http://www.ebrd.com/news/publications/institutional-documents/basic-documents-of-the-ebd.html>

Zalecenie C5. Poprawa unijnych uregulowań ramowych dotyczących ustalania cen transferowych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku ustawodawczego w celu:

- opracowania – na bazie własnych doświadczeń oraz analizy nowych zasad OECD dotyczących ustalania cen transferowych – konkretnych unijnych wytycznych określających, w jaki sposób należy stosować zasady OECD i jak powinny być one interpretowane w kontekście Unii, aby:
 - odzwierciedlić rzeczywistość gospodarczą rynku wewnętrznego;
 - zagwarantować pewność, jasność i sprawiedliwość państwom członkowskim oraz firmom prowadzącym działalność w Unii;
 - zmniejszyć ryzyko nadużywania przepisów do celów przenoszenia zysków.

Zalecenie C6. Rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku ustawodawczego w celu:

- zharmonizowania krajowych definicji długu, kapitału własnego oraz przejrzystych i nieprzejrzystych podmiotów, zharmonizowania przyporządkowywania aktywów i pasywów do stałego miejsca prowadzenia działalności, a także zharmonizowania alokacji kosztów i zysków między różne podmioty w ramach tej samej grupy; lub
- zapobiegnięcia podwójnemu nieopodatkowaniu w przypadku rozbieżności.

Zalecenie C7. Zmiana unijnego systemu pomocy państwa w odniesieniu do podatków

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia najpóźniej do połowy 2017 r. propozycji dotyczącej następujących kwestii:

- wytycznych w sprawie pomocy państwa wyjaśniających, w jaki sposób Komisja określi przypadki podatkowej pomocy państwa, co da większą pewność prawa przedsiębiorstwom i państwom członkowskim, mając na uwadze fakt, że w innych sektorach takie wytyczne okazały się bardzo skuteczne w eliminowaniu i udaremnianiu praktyk stosowanych w państwach członkowskich, które to praktyki były sprzeczne z unijnym prawem w dziedzinie pomocy państwa; efekt ten można osiągnąć wyłącznie przez wysoki poziom szczegółowości wytycznych, w tym poprzez uwzględnienie w nich wyrażonych liczbowo progów;
- podania do publicznej wiadomości strategii podatkowych, które nie są spójne z polityką pomocy państwa, aby zapewnić przedsiębiorstwom i państwom członkowskim wytyczne i większą pewność prawa; w tym celu Komisja dokona realokacji zasobów do DG ds. Konkurencji, aby mogła ona podejmować skuteczne działania we wszystkich sprawach dotyczących nielegalnej pomocy państwa (w tym selektywnych korzyści podatkowych).

Parlament Europejski wzywa również Komisję Europejską, aby w dłuższej perspektywie

oceniła możliwość zmiany istniejących przepisów w celu zapobieżenia występującym obecnie przypadkom powrotu środków odzyskanych w wyniku naruszenia unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa do państwa członkowskiego, które przyznało nielegalną pomoc podatkową. Przykładowo odzyskana pomoc państwa mogłaby być przekazywana do budżetu Unii lub do państw członkowskich, które zmagają się z problemem erozji bazy podatkowej.

Zalecenie C8. Zmiana dyrektyw Rady 90/435/EWG¹, 2003/49/WE i 2005/19/WE oraz innych odpowiednich aktów prawodawstwa unijnego oraz wprowadzenie ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego następujących kwestii:

- Po wprowadzeniu ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom do dyrektywy 90/435/EWG, należy jak najszybciej wprowadzić tę klauzulę do dyrektywy 2003/49/WE oraz przedstawić propozycje wprowadzenia tej klauzuli do dyrektywy 2005/19/WE i innych odnośnych aktów prawa unijnego.
- Należy włączyć taką klauzulę do wszystkich przyszłych unijnych aktów prawnych dotyczących kwestii podatkowych lub mających implikacje podatkowe.
- Jeżeli chodzi o dyrektywę 2003/49/WE, oprócz wprowadzenia ww. klauzuli należy również zlikwidować wymóg korzystnego traktowania przez państwa członkowskie odsetek i należności licencyjnych w przypadku braku efektywnego opodatkowania w innych miejscach Unii.
- Jeżeli chodzi o dyrektywę 2005/19/WE, oprócz wprowadzenia ww. klauzuli należy również wprowadzić dodatkowe wymogi w zakresie przejrzystości, a jeśli te zmiany nie wystarczą do zapobieżenia agresywnemu planowaniu podatkowemu, należy wprowadzić przepis przewidujący minimalny podatek jako wymóg skorzystania z ulg podatkowych (takich jak brak opodatkowania dywidend) lub inne środki o podobnym skutku.

Zalecenie C9. Usprawnienie transgranicznych mechanizmów rozstrzygania sporów podatkowych

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską, aby do lata 2016 r. przedstawiła stosowną propozycję w tym zakresie

- propozycja ta powinna mieć na celu usprawnienie obecnych mechanizmów rozstrzygania transgranicznych sporów podatkowych w Unii, koncentrując się nie tylko na sprawach dotyczących podwójnego opodatkowania, lecz także na sprawach dotyczących podwójnego nieopodatkowania; ma to służyć wypracowaniu skoordynowanego podejścia unijnego do rozstrzygania sporów, przewidującego jaśniejsze zasady i bardziej rygorystyczny harmonogram i opierającego się na systemach już funkcjonujących;

¹ Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225 z 20.8.1990, s. 6).

- funkcjonowanie mechanizmu rozstrzygania sporów i decyzje podejmowane w jego ramach powinny być przejrzyste, aby ograniczyć niepewność korporacji co do stosowania prawa podatkowego.

Zalecenie C10. Wprowadzenie podatku u źródła lub środka o podobnym skutku, aby uniknąć sytuacji, w której zyski będą opuszczać Unię bez opodatkowania

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską, aby do lata 2016 r. przedstawiła propozycję dotyczącą wprowadzenia podatku u źródła lub środka o podobnym skutku w celu zadbania o to, by wszystkie zyski wypracowywane w Unii, które mają zostać przetransferowane poza jej granice, były skutecznie opodatkowane w Unii przed opuszczeniem jej terytorium.

D. Inne środki

Zalecenie D1. Dodatkowe środki przeciwdziałające powstawaniu luki podatkowej

Parlament Europejski wzywa Komisję Europejską, aby zwróciła uwagę nie tylko na agresywne planowanie podatkowe, erozję bazy podatkowej i przenoszenie zysków, ale także na inne czynniki przyczyniające się do powstania luki podatkowej, m.in. poprzez:

- zbadanie przyczyn niskiej skuteczności poboru podatków, w tym VAT;
- zbadanie przyczyn niesprawiedliwości podatkowej lub niskiej wiarygodności administracji podatkowych w obszarach innych niż podatki od osób prawnych;
- określenie zasad dotyczących amnestii podatkowych, w tym okoliczności, w których zastosowanie takiego środka byłoby odpowiednie, oraz okoliczności, w których lepiej byłoby skorzystać z innych możliwości, jak również wprowadzenie wymogu informowania Komisji przez państwa członkowskie z wyprzedzeniem o każdej nowej amnestii podatkowej, aby wyeliminować negatywne konsekwencje tych działań na pobór podatków w przeszłości;
- zaproponowanie minimalnego poziomu przejrzystości dla programów „umorzeń podatkowych” prowadzonych przez rządy krajowe oraz dla uznaniowych ulg podatkowych stosowanych przez te rządy;
- przyznanie państwom członkowskim większej swobody w uwzględnianiu kwestii wypełniania obowiązków podatkowych przez przedsiębiorstwa, w szczególności przypadków notorycznego nieprzestrzegania przepisów prawa podatkowego, przy udzielaniu zamówień publicznych;
- zagwarantowanie organom podatkowym pełnego i znaczącego dostępu do centralnych rejestrów beneficjentów rzeczywistych zarówno przedsiębiorstw, jak i funduszy powierniczych, oraz zapewnienie należytego prowadzenia i weryfikacji tych rejestrów.

Można to osiągnąć za sprawą szybkiej transpozycji przez państwa członkowskie czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, zapewniając szeroki i uproszczony dostęp do informacji zawartych w centralnych rejestrach beneficjentów rzeczywistych, w tym dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarzy i obywateli.